

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. xiii. Quare ci[n]gulo priuant[ur] milites. & q[uod] exauctoratus no[n]
habet aliq[uod] cu[m] gladio/ teloue [com]mercium. & q[ua]re gladius
insertus est cingulo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

Polícraticí de Curialiú nugis.

cussis castra sedasse legitur / & fidem militum reparasse.

Quare cingulo priuentur milites: & q̄ exauctorat⁹ non habet aliquod cum gladio telo ve commercium / et quare gladius insertus est cingulo.

Caplm. XIII.

Statutum ad priuandú milites militia.

EIt interdú vt ex delicto suo p̄uent⁹ milites militiae cingulo in his maxime vbi sacrilegia cōmittunt. Veteri nāq̄ iure statutū est: & nouo non est abolitū: vt qui non seruato militiae sacramento religionem quā profitetur impugnat / cinguli amissione mulctetur. Fertur hoc edicto iulius compescuisse militē suū qñ urbem ingressis non licuit hoies spoliare / aut tēpla deorū / qđ ei postmodum ingrauescēte seditione improperauit. Numinib⁹ nāq̄ romanis ciuib⁹ iurati impugnare nō poterāt quos sacramēto militiae susceperāt defendēdos. Sic quoq̄ gayus curio bello dardanico circa dirachiū cum vnā de legionibus quinq̄ seditionem vidisset: eam p̄cedere iussit inermem / discinctam in conspectu armati exercit⁹ stramenta coegit secare. Postero autē die similiter fossam discinctos milites facere / nullisq̄ precibus legiōis impetrari ab eo potuit: ne signa eius submitteret nomēq̄ deleret. Milites autē in supplementū aliarum legionū distribuit. Nō enī restituebant qui meruerant p̄uari cingulo: atēq̄ eos pre ceteris virtutū merita insignirent. Milites qui ex cānensi pugna cedentes in siciliā fuerāt relegati / postulauerant a marco marcello consule. vt in p̄liū ducerent. Ille senatū cōsuluit / senatusq̄ negauit placere sibi eis cōmitti rēpublicā q̄ eā deseruissent. Marcello tñ pmisit facere qđ videretur / lege tñ p̄scripta ne quis eorū & mūere vacaret: ne ve donaretur p̄mio / aut honore / aut reportaret in italiā dū peni in ea fuissent. Dū vero cingulo spoliati sunt: eis nec era p̄cedūt: nec militanb⁹ priuilegiis gaudēt: nec habēt aliqđ cū gladio telo ve cōmerciū. Ideoq̄ p̄uida cōstitutione maiorū est gladius insert⁹ cingulo / vt collato honore cinguli / ptas quoq̄ ip̄ius gladii aliq̄ tenus intelligat collata. Et recte cingulo decoratur / ad militiaz q̄sq̄ accedit: q̄a eū expeditū esse ad numia reipublice officii sui necessitas exigit. Accigi nāq̄ solet / an gerēda iminēt: & cui vacatio datur: licet eē discinctū. Vñ illd̄ i libro regnorū. Nō eque glorie accinct⁹ vt discinct⁹ / q̄a sollicitudo labor⁹ iminētis gloriā licētiā nō admittit. & ociādi libertas & securitas getis plerūq̄ extollentiam parit. Cingulum ergo indicium laboris / labor honoris meritum / vt liqueat omnibus q̄ qui laborem indictum militiae subire detrectat / honorem gladii in militari

Gay⁹ curio.

Marcus marcellus.

ii. Regū. xx.

cingulo frustra portat. Ipsius quoque cinguli cassa est significatio: nisi fidem eius roboret & solidet labor. Videas multos cinguli honore tumetes: sed nisi honorem impleant laboriosa merita: id est est ac si per solida substantia quis vendicet spumam. Profecto dignum est privilegium perdere: qui concessa sibi abutitur potestate. Abutitur autem quis vel non faciendo quod oportet / vel faciendo quod fieri non debet. Et cum utrumque sit malum: ut dicitur peccatum delicto gravius esse solet. Delinquit enim qui non implet officium: sed plane peccat quisquis committit contrarium. Albo siquidem nigrum magis opponitur quam non album: & tristitia letitiam magis impugnat quam spes aut timor: quam neque in letitie rationem cadunt: nec ei maxime aduersantur. Et cingulo quidem abutitur tam ille qui non implet quod oportet ex militie sacramento / quam ille qui impugnat militie sacramentum. Delinquit tamen gravius qui impugnat sicut hostis verus: ignaui milite odibilior est. Vnde qui republicam & inermem manum / militarium armis impugnat: iustissime exauctoratur: tamquam ille qui figuram hostilem induerit. Sed pre ceteris omnibus diuino & humano iure grauius feruntur sacrilegi / & hi qui variis perturbationibus impugnant ecclesiam dei quibus lex non permissione dexterarum: sed penam irrogat capitale. Si patrociniis illorum assumantur Cicero & demosthenes / si in defensione eorum linguam acuat & totius ingenii sui vires exhauriat Quintilianus. si iura viguerint: quod post deum in manu principis est / fortunas eorum & capita / quoniam legitimis suppliciis feriantur tueri non poterunt. Quod si gladium suum aduersus tales non exerit princeps / in seipsum proculdubio provocat gladius bis acutum quem in ore suo gerit filius hominis gladium utique qui vivus & efficax est / qui corpus findit / & animam mittit in gehennam ad quem obtusus est omnis gladius & omnis armatura fragilis fluida & infirma / propter illam quam sola construit gratia in bonorum fabrica meritorum. Sunt tamen plurimi qui malorum clamore operum quam militie consecrati cingulum altari obtulerunt videntur protestari se eo tunc animo accessisse ut altari & ministris eius: sed & deo qui ibi colitur bellum denunciarerit. Facilius crediderim hos malitie execratos: quam ad legitimam militiam consecratos.

Quod disciplina militaris plurimum prodest: & quid militiam maxime frangit.

Cap. XIII.

DRoinde necessaria est disciplina militaris: cuius quanta sit utilitas non facile dixerim. Ut enim dictum est Romanis adeo profuit disciplina / ut orbem sue subicerent ditioni. Alexander quoque Macedo exiguum numerum militarem suscepit a patre sed doctam: qua assuefacta mi-

cf. q. iij. privilegium.

Differetia inter delictum & peccatum militie.

Cicero.
Demosthenes.
Quintilianus.

De alexandro macedone.